

Izreka

Članak 24. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i [boravak] na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ i članak 4. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 1244/2010 od 9. prosinca 2010., treba tumačiti na način da se ne protive zakonodavstvu države članice koje isključuje iz korištenja određenih „posebnih nedoprinosnih novčanih davanja” u smislu članka 70. stavka 2. Uredbe br. 883/2004, a koja također znače „socijalnu pomoć” u smislu članka 24. stavka 2. Direktive 2004/38, državljane drugih država članica koji se nalaze u položaju kao što je onaj iz članka 14. stavka 4. točke (b) navedene direktive, pri čemu su ta ista davanja zajamčena državljanima te države članice koji se nalaze istom položaju.

(¹) SL C 142, 12. 5. 2014.

Presuda Suda (treće vijeće) od 17. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemska) – KPN BV protiv Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(Predmet C-85/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Univerzalna usluga i prava korisnika — Direktiva 2002/22/EZ — Članak 28. — Pristup brojevima i uslugama — Nezemljopisni brojevi — Direktiva 2002/19/EZ — Članci 5., 8. i 13. — Ovlasti državnih regulatornih tijela — Nadzor cijena — Usluge prijenosa poziva — Nacionalni propis koji pružateljima usluga prijenosa telefonskih poziva nameće da ne primjenjuju više tarife za pozive prema nezemljopisnim brojevima nego za pozive prema zemljopisnim brojevima — Poduzeće koje nema znatniju tržišnu snagu — Nadležno nacionalno tijelo)

(2015/C 371/11)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: KPN BV

Tuženik: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Izreka

1. Pravo Unije treba tumačiti na način da nadležnom nacionalnom tijelu dopušta nametanje tarifne obveze poput one iz glavnog postupka na temelju članka 28. Direktive 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnoj usluzi), kako je izmijenjena Direktivom 2009/136/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009., kako bi se suzbila prepreka pozivu nezemljopisnih brojeva u Uniji koja nije tehničke naravi, nego koja proizlazi iz primjenjivanih tarifa, a da nije provedena analiza tržišta koja je pokazala da poduzeće o kojem je riječ ima znatniju tržišnu snagu, ako je takva obveza potrebna mjera kako bi se postiglo da krajnji korisnici mogu imati pristup uslugama koje se koriste nezemljopisnim brojevima u Uniji.

Na nacionalnom je sudu da provjeri je li ta pretpostavka ispunjena i je li tarifna obveza nepristrana, transparentna, razmjerna i nediskriminirajuća, utemeljena na naravi prepoznatog problema i opravdana s obzirom na ciljeve iz članka 8. Direktive 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva), kako je izmijenjena Direktivom 2009/140/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009., te jesu li poštovani postupci predviđeni člancima 6., 7. i 7.a Direktive 2002/21, kako je izmijenjena Direktivom 2009/140.

- Pravo Unije treba tumačiti na način da država članica može predvidjeti da tarifnu obvezu na temelju članka 28. Direktive 2002/22, kako je izmijenjena Direktivom 2009/136, poput one iz glavnog postupka nametne nacionalno tijelo koje nije državno regulatorno tijelo koje je općenito zaduženo za primjenu novog regulatornog okvira Unije za elektroničke komunikacijske mreže i usluge, pod uvjetom da to tijelo ispunjava pretpostavke nadležnosti, neovisnosti, nepristranosti i transparentnosti predviđene Direktivom 2002/21, kako je izmijenjena Direktivom 2009/140, i da se protiv njegovih odluka može podnijeti djelotvoran pravni lijek tijelu koje je neovisno o uključenim strankama, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

⁽¹⁾ SL C 151, 19. 5. 2014.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 16. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (Chancery Division) – Ujedinjena Kraljevina) – Soci t  de Produits Nestl  SA protiv Cadbury UK Ltd

(Predmet C-215/14) ⁽¹⁾

(Prethodno pitanje —  igovi — Direktiva 2008/95/EZ —  lanak 3. stavak 3. — Pojam „razlikovnog karaktera stečenog uporabom” — Trodimenzionalni  ig —  okoladni vafl s četiri reda Kit Kat —  lanak 3. stavak 1. točka (e) — Znak koji se istovremeno sastoji od oblika koji proizlazi iz vrste proizvoda i oblika koji je potreban za postizanje nekog tehničkog rezultata — Postupak izrade koji je uključen u neki tehnički rezultat)

(2015/C 371/12)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Soci t  de Produits Nestl  SA

Tuženik: Cadbury UK Ltd

Izreka

- Članak 3. stavak 1. točku (e) Direktive 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima treba tumačiti na način da sprečava da se kao žig registrira znak koji se sastoji od oblika proizvoda kada taj oblik sadržava tri bitne značajke od kojih jedna proizlazi iz same vrste proizvoda, a druge su dvije potrebne za postizanje nekog tehničkog rezultata pod uvjetom da je, međutim, najmanje jedan od razloga za odbijanje registracije u potpunosti primjenjiv na oblik u pitanju.